

XAVIER ALBERTÍ, pròleg a les *Obres completes* de Sarah Kane. Arola Editors / Teatre Nacional de Catalunya, 2017.

Per primera vegada es publiquen a casa nostra les obres completes de Sarah Kane, que per a molta gent és l'últim gran clàssic que ens ha donat fins ara l'escriptura dramàtica contemporània.

És ben sabut que la recepció de l'obra de Sarah Kane va veure's profundament marcada per les commocions que va causar l'escàndol periodístic entorn de l'estrena de la seva primera obra, *Rebentats*, i per les commocions que va generar el suïcidi de l'autora a l'edat de vint-i-vuit anys, poc després d'haver acabat la seva obra *La psicosis de les 4.48*.

Amb el temps, però, el renom de Kane no ha deixat de créixer, i han sigut nombroses les veus que s'han capbussat a fons en els meandres de la seva escriptura, per descobrir-hi una solidesa ètica i estètica extraordinàriament coherent.

Val a dir que, en una autora amb un compromís dramaturgic i humanista com el de Sarah Kane, aquesta solidesa no significa en absolut l'acomodament en uns patrons característics, sinó que implica una exigentíssima recerca artística, la qual resulta ben evident quan es poden llegir totes les obres en el seu conjunt.

La lectura global del teatre de Kane, a més a més, ens convida a reflexionar amb una intensitat del tot inusual sobre els nostres posicionaments com a espectadors i com a creadors, com a ciutadans i com a individus. Alhora, també ens convida a plantejar-nos les petges que han deixat en nosaltres les grans fites de la nostra cultura, que a l'obra de Kane són tan evidents —des de Shakespeare, Sèneca o T. S. Eliott, fins a Beckett, Bond o Pinter.

L'obra de Sarah Kane, podríem dir-ho així, és l'antagonista d'aquell malson terrible que ella mateixa exposa a la seva darrera obra: «Vaig somiar que anava al metge i la doctora em donava vuit minuts de vida. M'havia estat a la puta sala d'espera durant mitja hora».

A la mateixa obra, l'autora també ens diu: «Escric per als morts / els nonats». I quan llegim el conjunt dels seus

textos, ens adonem de seguida que en el fons també ha escrit per a nosaltres: no només per la sorprenent vigència de totes les seves obres, sinó sobretot per la força amb què ens apel·len en tants sentits de la nostra existència.

Hem hagut d'esperar vint anys per poder tenir aquest llibre en català, però potser l'espera ens l'ha fet encara més necessari. Llegim-lo, disfrutem-lo i enriqueim gràcies a la seva lucidesa els nostres vuit minuts de vida.

XAVIER ALBERTÍ

Director artístic del Teatre Nacional de Catalunya